

مناجات شعبانیه انسان را برای ضیافت الله مهیا می کند

ماه شعبان برای آماده شدن برای ماه رمضان است و مهیا کردن مسلمین برای ضیافت خدا است. این مناجات شعبانیه برای این است که همه را برای ضیافت الله مهیا کند.

ماه شعبان برای آماده شدن برای ماه رمضان است و مهیا کردن مسلمین برای ضیافت خدا است. این مناجات شعبانیه برای این است که همه را برای ضیافت الله مهیا کند.

به گزارش خبرنگار مهر، بخش هایی از سخنان رهبر کبیر انقلاب را به مناسبت پایان ماه شعبان و طلوع ماه مبارک رمضان از نظر می گذرانیم.

ماه مبارک رمضان نزدیک شده است و در این ماه مبارک خودتان را به قوت های روحانی تقویت کنید. در یک حدیثی است که پیغمبر اکرم درباره ماه رمضان فرمودند: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»؛ دعوتیم الی ضیافة الله؛ فرق ضیافت های خدا با ضیافت های مردم این است که وقتی اشخاصی شما را به یک مهمانی دعوت کنند به حسب فراخور حال چیزهایی را تدارک می بیند، یک شعبه ضیافت خدا در ماه رمضان روزه است.

یک کار و امر مهم آن که غیبی و آسمانی است، قرآن است. شما در ماه رمضان به مهمانی خدا دعوت شده اید. مهمان دار شما، شما را وادار کرده است به اینکه روزه بگیرید. این راه هایی که به دنیا باز است و شهوات است را باید ببندید تا برای لیلۃ القدر مهیا شوید.

ماه شعبان مقدمه ای است برای ماه مبارک رمضان که مردم برای ورود به ماه مبارک رمضان و ورود در ضیافت الله مهیا بشوند. شما وقتی می خواهید به مهمانی بروید غالباً به وضع دیگری خود را برای آن آماده می کنید، ماه شعبان برای آماده شدن برای ماه رمضان است و مهیا کردن مسلمین برای ضیافت خدا است.

من در ادعیه ندیدم دعایی که گفته شده همه امامان این دعا را می خوانند، اما در مناجات شعبانیه اینگونه بوده است. این مناجات شعبانیه برای این است که همه را برای ضیافت الله مهیا کند. یک کژفهمی هایی در انسان وجود دارد که گاهی این کژفهمی ها خیلی زیاد می شود، اینها نمی فهمند که دعا چیست؟ لهذا خیال می کنند که ما قرآن را می گیریم و دعا را رها می کنیم. اینها مضامین ادعیه را نفهمیده اند. اگر نبود در ادعیه به جز مناجات شعبانیه کافی بود باری اینکه ثابت بشود امامان ما امامان به حق اند. تمام مسائلی که عرفا در در طول کتاب های طولانی خود می گویند در چند کلمه مناجات شعبانیه وجود دارد. بلکه علمای اسلام از همین ادعیه و از همین دعاهایی که در اسلام وارد شده است از اینها استفاده کرده اند.

عرفان اسلام با عرفان هند و جاهای دیگر فرق دارد. این دعاهایی که در ماهها و روزها است خصوصاً در ماه رجب و شعبان و ماه مبارک رمضان، اینها انسان را همیشه تقویت روحی می کند اگر کسی اهلش باشد. چنان باعث تقویت روحی می شود و چنان راه را برای انسان باز می کند که نورافکن است برای اینکه بشر را از ظلم ها بیرون بیاورد و او را وارد نور کند که معجزه آسا است. به این دعاها عنایت بکنید، فریب برخی از نویسندگان را نخورید که ادعیه را تضعیف می کردند. این تضعیف، تضعیف اسلام است.

این افراد اینها را نمی فهمند و بیچاره اند، نمی فهمند در این کتاب چه چیزها وجود دارد. همان مسائلی قرآن است با لسان دیگری که لسان ائمه باشد. لسان قرآن یک جور زبان است، زبان قرآن یک جور زبان است و زبان علما و عرفا یک جور زبان دیگر است. آنچه سبک بار می کند انسان را و از این ظلمتکده بیرون می کشد و نفس را از آن گرفتاری ها و سرگشتگی هایی که دارد، خارج می کند این ادعیه ای است که ائمه ما وارد شده است.

ائمه ما که همه آنها تقریباً گرفتار به یک ابرقدرت هایی بودند که نمی توانستند کاری شاخص انجام بدهند، علاوه بر هدایت های زیر زمینی که می کردند این ادعیه برای تجهیز مردم بود بر خلاف دولت های قاهری که بودند. اشخاص وقتی ادعیه را می خوانند قوت روحی پیدا می کردند و سبک بار می شدند و شهادت برای آنها آسان می شد. این ادعیه در ماه مبارک رجب و خصوصاً در ماه مبارک شعبان، مقدمه و آرایش است که انسان به حسب قلب خود می کند برای اینکه برای مهمانی خدا مهیا بشود. مهمانی که در آنجا سفره ای که خدا پهن کرده است قرآن مجید است و

محلّی که در آنجا ضیافت می کند مهمش لیلۃ القدر است.

ضیافتی می کند ضیافت تنزیهی است و ضیافت اثباتی و تعلیمی. نفوس را از اول ماه مبارک رمضان به روزه ، به ادعیه ، به مجاهدت مهیا می کند تا برسند به سفره ای که از آن باید استفاده کنند و آن لیلۃ القدر است که قرآن در آن نازل شده است. این ضیافت الهی انسان را منقلب باید کند از این جهت حیوانی به آن جهت واقعی و انسانی. از این ظلمت هایی که مبتلا هستیم به آن نورها و نور مطلق منقلب کند که همه عالم تابع او است. همه دعوت انبیاء این بوده است که مردم را از این سرگردانی که دارند، دعوت کنند و راه را به آنها نشان دهد.

آنچه که مربوط به امیال و آرزوهای انسان و شهوات انسان باشد این دنیا است، عالم طبیعت نور است و دل بستگی های به این عالم انسان را بیچاره می کند. ظلمت ها از این دل بستگی هایی است که ما به این دنیا داریم. همه انبیاء آمده اند برای اینکه دست شما را بگیرند از این علایقی که ضد آن چیزی است که طبیعت شما اقتضا می کند، نجات دهند و شما را به عالم نور وارد کنند.

اسلام هم در رأس همه ادیان است برای چنین مقصدی. این ادعیه مهیا می کنند نفوس را برای اینکه این علایقی که انسان دارد، این گرفتاری هایی که انسان در عالم طبیعت دارد و انسان را سرگشته کرده است، نجات دهد و آن راهی که راه انسان است، ببرند. صراط مستقیم راه انسانیت است. آن راهی که شما را به خدای تبارک و تعالی می رساند این راه است «ان ربی علی صراط المستقیم» و انبیاء آمده اند ما را به نور مطلق برسانند.